

V 418

4. tinn

1
N

Det var en sen og mørk kveld. Midt på vinteren. Jeg var ute på spaseretur. Jeg hadde på meg en helt hvit jakke, og de svarte skoene var froset i hjel. Jeg frøs så mye at jeg nesten la meg ned på bakken. Da så jeg plutselig is langt foran på stien. Så sprintet jeg andpusten bort til isen. Den så veldig tykk ut! Da tenkte jeg bare spring over. Da gjorde jeg det jeg så at isen var veldig lang. Da kjente jeg at isen begynte og sprekke. Jeg ble livredd. Så skjedde det jeg datt ned i isen det var fullt av vann. Da så jeg en gren som stoikk ned i vannet. Jeg svømte mot den, så tok jeg tak i den jeg dro meg opp. Å nei! hele isen hadde sprukket opp. Jeg hadde ikke noe valg jeg måtte svømme noen meter til. Når jeg var kommet opp var hele meg gjennombløt. Jeg ga ikke helt opp men ja ja.

